

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 9436 van 1 april 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X alias X
2. X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X en X, beiden van Nepalese nationaliteit, op 17 december 2007 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. DASSEN, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas van eerste verzoeker als volgt:
*“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Mangalbare, district Ilam, Nepal.
Op 18 april 2006 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde bij deze gelegenheid **X, geboren op 2 november 1974**, te zijn. Op 22 mei 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf wegens uw afwezigheid op het gehoor.
Op 22 november 2006 diende u samen met uw echtgenote een tweede asielaanvraag in. Ditmaal verklaarde u **X, geboren op 2 november 1975** te zijn.
In 1992 stichtte uw vader een private Engelstalige school in Mangalbare. Sinds zijn dood in 1999 zette u zijn werk verder. Daarnaast beheerde u ook jullie grond waarop kardemon en rijst geteeld werd.
U en uw familie stonden gekend als koningsgezind in de gemeente. Vanaf 2002 steunde u de Rastriya Prajatantra Party en na de splitsing van deze partij volgde u de lijn van Khamal Thapa: RPP-N (Nationalist). Aangezien de partij nogal omstreden is en uw sympathie voor hen niet door iedereen werd geapprecieerd, kon u slechts op een zeer voorzichtige wijze uw activiteiten ontplooiën. U bezocht daarom enkel die mensen waarvan u wist dat ze te vertrouwen waren.*

Vanaf 2001 kreeg u problemen met de Maoïsten. Ze verzochten u twee maal per brief dat u, indien u niet van plan was gratis onderwijs te regelen, de school sloot en Mangalbare verliet. U betaalde om met rust gelaten te worden.

In 2003 ontving u opnieuw een brief. Weerom vroegen ze ofwel de school aan te passen aan hun filosofie, ofwel de school te sluiten. Toen u niet reageerde op hun schrijven werd u in maart 2003 door Maoïsten thuis opgezocht. Ze sloegen u en vroegen waarom u niet geluisterd had naar hen. Een andere Maoïst, X, die u al lange tijd kent, trachtte u te overhalen om gratis onderwijs te voorzien. U weigerde dit omdat de school uw bron van inkomsten was.

Na hun bezoek bleef het een poosje rustig. In het algemeen werden in die periode veel scholen en leraars bedreigd maar toch had u het gevoel dat het bij u anders was. U voelde zich meer gevisieerd wegens uw koningsgezinde visie.

Toen in 2004 tal van scholen gesloten werden in het district Ilam, besloot het management van uw school hetzelfde te doen.

Aangezien u zich niet veilig voelde in Mangalbare, verhuisde u in januari 2004 naar Ilam. U kende er tot uw vertrek geen enkel probleem. U huwde maar leefde redelijk ondergedoken in Ilam. U vermeed mensen op te zoeken en bleef zo veel mogelijk thuis. U was niet langer meer in staat uw grond te bewerken. U was een zakenman. U steunde de koning en wou dat de monarchie hersteld werd. Daartoe werkte u samen met een vriend van u die tot de RPP-N behoorde. Hij bezocht allerlei dorpen, verzamelde informatie die u bijeenbracht op pamfletten. Een zeldzame keer ging u mee om die pamfletten in de dorpen te verspreiden, maar meestal bleef u thuis.

U vernam dat X u zocht in Mangalbare, al weet u niet waarom.

Omdat zich onveilig voelde, besloot u uiteindelijk uw land te verlaten. Op 6 maart 2006 verliet u Nepal richting India, waar u een drietal weken verbleef. Uw oom bezorgde u een vervalst paspoort waarmee u doorreisde naar Frankrijk. In april 2006 kwam u in België aan en op 18 april 2006 diende u een eerste asielaanvraag in. Uw echtgenote reisde u enkele maanden later achterna en samen met haar diende u een tweede asielaanvraag in op 22 november 2006.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende zaken neer: een kopie van uw identiteitskaart, 2 foto's van uw huwelijk, een huwelijksattest, een attest van de VDC van Mangalbare, internetartikels over de situatie in Nepal en een krantenartikel (d.d 3 juni 2007), handelend over uw problemen.”

Eerste verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De motivering van de bestreden beslissing inzake eerste verzoeker luidt als volgt:

“Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te hebben, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen.

*Allereerst dient bemerkt te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag verklaarde **X, geboren op 2 november 1974**, te zijn. Tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde u **X, geboren op 2 november 1975**, te zijn.*

Pas na confrontatie met uw vingerafdrukken genomen bij uw eerste asielaanvraag, gaf u toe dat het om uw tweede asielaanvraag in België ging. Hiermee wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het nauw gebracht.

Bovendien liet u na zich in het kader van uw eerste asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te bieden voor gehoor. Gevraagd naar de reden waarom u zich niet aanbood en naar de lange tijdspanne tussen uw eerste en tweede asielaanvraag, kon u geen afdoend antwoord verschaffen. U beweerde dat u zich had laten afschrikken door de aanwezigheid van een Irakees in het centrum en dat u daarom uw toevlucht genomen had tot het huis van vrienden. Enige tijd geleden werden immers Nepalezen in Irak geëxecuteerd en u voelde zich daarom onveilig met deze persoon in uw nabijheid. U vreesde dat indien u zich zou aanbieden voor uw gehoor, u opnieuw naar het centrum met de persoon van Irakese afkomst zou gezonden worden. U bleef bij uw vrienden wonen tot uw echtgenote in

België was en pas daarna diende u een tweede asielaanvraag in (gehoorverslag CGVS p. 4).

Dergelijke handelswijze of houding is in se onverenigbaar met en getuigt geenszins van een daadwerkelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie.

Wat betreft uw bewering bij een eventuele terugkeer naar Nepal problemen te hebben omdat koningsgezind bent en derhalve sympathisant van de RPP-N (gehoorverslag CGVS p. 8 en 13), dient vastgesteld te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat partijleden en sympathisanten vrijelijk lid kunnen zijn van de partij en normale politieke activiteiten uitoefenen zonder vrees voor vervolging. Voor deze leden en aanhangers van de RPP die bedreigd worden door de Maoïsten in hun regio van afkomst, is er een relevant vluchtalternatief in de Kathmandu vallei. U verklaarde louter u niet in Kathmandu te kunnen vestigen omdat u meent dat de Maoïsten ook daar voor problemen zorgen en ze bovendien ruw en zonder principes zijn. Enig concreet feit of element ter staving van deze bewering haalde u echter niet aan (gehoorverslag CGVS p. 13). Overigens dient in verband met uw vrees problemen te hebben omwille van uw koningsgezindheid, nog toegevoegd te worden dat u zelf verklaarde sedert de begrafenis van koning Birendra in 2001 niet meer openlijk voor uw koningsgezindheid te zijn uitgekomen (gehoorverslag CGVS p. 12).

Daarenboven verklaarde u dat u geen specifieke reden aan de grondslag lag van uw verhuis uit Mangalbare naar Ilam. U hebt in totaal drie brieven ontvangen om uw school te sluiten en u bent één keer 's nachts in uw huis op een ruwe manier hierover aangesproken. U was gewoon weggevlucht uit Mangalbare om eventuele problemen te vermijden (gehoorverslag CGVS p. 11). Bovendien verbleef u na uw vertrek uit Mangalbare in januari 2004 tot en met uw vertrek in maart 2006 zonder noemenswaardige problemen in Ilam (gehoorverslag CGVS p. 11). U zou wel gezocht zijn door X omdat hij denkt dat hij jaren terug door uw schuld werd gearresteerd, maar hij wist niet waar in Ilam u woonde (gehoorverslag CGVS p. 12-13). Bovendien weet u evenmin waarop X zijn vermoedens zou baseren (gehoor CGVS p. 12). U verklaarde Nepal uiteindelijk verlaten te hebben omdat u er niet meer kon leven en omdat de kans bestaat dat u gedood zou worden. U bent door niemand persoonlijk bedreigd maar u voelt het zo aan (gehoorverslag CGVS p. 12). U haalde voornamelijk de algemene situatie in Nepal (geen veiligheid, geen zekerheid, geen toekomst) aan om uw vertrek te motiveren (gehoorverslag CGVS p. 11).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de situatie in Nepal sinds uw vertrek in maart 2006 aanzienlijk gewijzigd is en nog steeds aan het stabiliseren is. Naar aanleiding van de wekenlange massale straatprotesten werd in april 2006 een einde gesteld aan de alleenheerschappij van koning Gyanendra. Verder hebben de onderhandelingen tussen de rebellenleiders en de nieuw aangestelde regeringsleden onder meer een duurzaam staakt-het-vuren teweeggebracht evenals de vrijlating van tal van actieve rebellen (Maoïsten) en de opschorting en intrekking van eerdere aanklachten tegen hen. Op 8 november 2006 kondigden de regering en de rebellen vervolgens een globaal vredesakkoord af dat op 21 november 2006 officieel door beide partijen werd ondertekend en een formeel einde maakt aan het 10 jaar durende conflict in Nepal. Hierbij werd aan de rebellen 73 zetels beloofd in een nieuw parlement, deelname aan een overgangsregering en het vooruitzicht van een grondwetsconferentie. In ruil daarvoor zweren de Maoïsten het geweld af en stellen ze hun wapens onder toezicht van de Verenigde Naties. Daarnaast zal ook het reguliere leger binnen de kazernes blijven. Dit akkoord bepaalt tevens uitdrukkelijk dat alle politieke gevangenen vrijgelaten worden en voor zware mensenrechtenschendingen uit het verleden een Waarheids- en Verzoeningscommissie in het leven zal worden geroepen. De implementatie van dit akkoord ging op 21 november 2006 van start. Sedert 17 januari 2007 zijn de Maoïsten daadwerkelijk begonnen met de inlevering van hun wapens. Op 18 januari 2007 kondigde Prachanda, de nationale leider van de Maoïsten, af dat de parallelle volksregering en de volksrechtbanken werden opgeheven. Op 1 april 2007 hebben de zeven Nepalese politieke partijen en de Maoïsten een nieuwe interimregering gevormd om de eind 2006 bezegelde vrede te consolideren. Verder zijn er verkiezingen gepland om een volksvertegenwoordiging aan te duiden die zich moet bezighouden met een nieuwe

grondwet en zich moet uitspreken over de toekomst van de monarchie. Niettegenstaande de Maoïsten zich recent hebben teruggetrokken uit de overgangsregering, hebben zij zich bereid verklaard verder deel te nemen aan de vredesgesprekken. Door de huidige politieke crisis staat het vredesproces onder druk, maar er kan niet gesteld worden dat de algemene veiligheidssituatie, buiten de Terai-regio en intimidaties van YCL (jeugdafdeling van Maobadi), erg verslechterd is. Bovendien heeft de VN een sterke vertegenwoordiging ter plaatse (UNMIN) die op het vredesakkoord toeziet. Het mandaat van de UNMIN zal wellicht met een jaar worden verlengd en discussies zijn gaande omtrent een uitbreiding ervan. De Office of the High Commissioner for Human Rights, dat sinds april 2005 van de Nepalese regering het mandaat kreeg in Nepal te opereren, doet aan actieve rapportering van incidenten en bemiddeling tussen de Nepalese overheid en nieuw ontstane etnische organisatie uit de Terai en spaart ook haar kritiek niet op de onwettige activiteiten van de nieuwe Maoïstische organisatie 'Young Communist League'. De algemene situatie op zich kan derhalve niet worden weerhouden om te getuigen van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts dient opgemerkt dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

Uw identiteitsdocumenten, huwelijksattest en foto's bevestigen uw identiteit. De internetartikels spreken zich enkel uit over de algemene situatie in Nepal. Zoals hoger vastgesteld, kan de algemene situatie op zich niet weerhouden worden om te getuigen van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het attest van VDC Mangalbare verwoordt de veiligheidssituatie voor koningsgezinden zonder zich daarbij uit te spreken over een concreet risico voor u persoonlijk. Het kan als dusdanig niet weerhouden worden om uw ingeroepen vrees te ondersteunen. Het krantenartikel kan evenmin weerhouden worden omdat het niet verenigbaar is met uw verklaringen. Immers, u haalde aan dat u sinds maart 2006 uit Nepal vertrokken bent. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat een krant, gedrukt en uitgegeven in Kathmandu (op 800 km van uw geboortedorp Mangalbare) op 3 juni 2007, spreekt over bedreigingen door de Kirant Workers Party die u ten tijde van het verschijnen van het artikel in Nepal zou gekend hebben."

3.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever was dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Derhalve kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005).

Een belang is slechts wettig wanneer het geoorloofd, "oorbaar" is.

Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer de verzoekende partij de Belgische asielinstanties bewust misleidt door haar bedrieglijke handelwijze om de erkenning

van de hoedanigheid van vluchteling te verkrijgen (R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001).

In die zin kan dan ook geen gunstig gevolg worden verleend aan het beroep van een vreemdeling die twee opeenvolgende asielaanvragen heeft ingediend telkens onder een andere identiteit, met de bedoeling om de Belgische Overheid te misleiden en met de omstandigheid dat hij niet aantoont dat zijn houding is ingegeven door een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, die voortduurt in het land waar asiel wordt aangevraagd (R.v.St., nr. 91.452 van 7 december 2000). Dit is zeker het geval wanneer dit bedrog niet wordt betwist door de verzoekende partij (R.v.St., nr. 97.207 van 28 juni 2001).

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker de Belgische autoriteiten bewust heeft proberen te misleiden door voor zijn tweede asielaanvraag in België een valse naam en geboortedatum op te geven.

Zo vroeg eerste verzoeker op 18 april 2006 voor de eerste maal asiel aan in België onder de identiteit "X, geboren op 2 november 1974".

Op 22 december 2006 diende eerste verzoeker in België echter een tweede asielaanvraag in onder de naam "X, geboren op 2 november 1975".

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker slechts toegaf reeds eerder in België asiel te hebben aangevraagd onder een andere naam, na confrontatie met zijn vingerafdrukken genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag (zie stuk 22).

De door eerste verzoeker ingeroepen reden om bij zijn tweede asielaanvraag een valse naam op te geven, namelijk op aanraden van vrienden (zie stuk 20: verhoorrappport van 4 januari 2007, nr. 41), kan niet als verschoningsgrond voor zijn bedrieglijke handelwijze worden aanzien. Ook in zijn verzoekschrift kan eerste verzoeker geen afdoende verklaring geven voor de vastgestelde fraude. Hij beperkt zich immers tot de verklaring in werkelijkheid X te heten en geboren te zijn op 2 november 1974, en bevestigt dan ook voor zijn tweede asielaanvraag in België een valse naam en geboortedatum te hebben opgegeven. Ter terechtzitting ten slotte geeft eerste verzoeker evenmin een afdoende verklaring voor zijn bedrieglijke handelwijze.

Derhalve dient zijn beroep te worden verworpen

4. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas van tweede verzoekster als volgt:

"U hebt de Nepalese nationaliteit.

Op 23 februari 2005 huwde u met uw huidige echtgenoot, X

Jullie woonden bij een vriend van uw schoonmoeder in.

Uw echtgenoot was koningsgezind en steunde de Rastriya Prajatantra Party (Nationalist Democratic Party).

Op een gegeven moment vernam uw echtgenoot dat hij in problemen zat, waardoor hij moest vertrekken. Op 5 maart 2006 werd het Ilam-district door de Maoïsten aangevallen. Diezelfde avond kwamen Maoïsten naar uw woning en doorzochten deze. Bij hun vertrek namen ze voedingswaren mee.

U vernam dat uw echtgenoot naar aanleiding van de aanval op Ilam naar India was vertrokken. Nadien reisde hij door naar België.

U besloot hem te vervoegen en in november 2006 verliet u uw land van herkomst en week u naar België uit, waar u op 22 november 2006 asiel vroeg.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt."

Tweede verzoekster betwist deze beschrijving niet.

5.1. De motivering van de bestreden beslissing inzake tweede verzoekster begint als volgt:

"Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, X."

